

Grupp 5

FCI-nummer 276

FCI-standard på engelska publicerad 2009-10-21

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2009-07-28

Översättning fastställd av SKKs Centralstyrelse 2009-02-05

NORRBOTTENSPETS

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för NORRBOTTENSPETS

Ursprungsland/ hemland	Sverige
Användningsområde	Jakthund på skogsfågel
FCI-klassifikation	Grupp 5, sektion 2, Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål	<p>Norrbottenspets härstammar troligen från små lajkor som redan under förhistorisk tid fanns hos jägarfolk inom Nordkalottområdet.</p> <p>Den lilla jaktspetsen har funnits under årtusenden och överlevt under naturligt urval där endast de starkaste och effektivaste hade en chans till fortlevnad. I dessa områden var jakten nödvändig och skulle ge både föda och skinn. Pälsgägarna försågs förr med den enda gällande valutan i de här trakterna, d.v.s. eftertraktade skinn från t.ex. sobel, mård och hermelin. När skinnpriserna rasade efter andra världskriget försvann även intresset för norrbottenspetsen. Det ledde till att den avregistrerades hos Svenska kennelklubben som utdöd ras. Men det skulle visa sig att rasen hade överlevt, dock mest som vakt- och sällskapshund på avlägsna gårdar i Norrbottens inland. Ett fåtal jägares hängivna arbete med att finna typiska hundar, under framförallt senare delen av 1960 talet, säkerställde rasens fortlevnad som jakthund. År 1967 återinförde SKK rasen i sina register och en ny standard upprättades. Numera används rasen främst till skogsfågeljakt men den är fortfarande effektiv på hårvilt och den ställer även älg.</p>
Helhetsintryck	Norrbottenspetsen skall vara en liten och lätt rektangulär spets-hund. Den skall vara stramt byggd med torr, välutvecklad muskulatur. Rasen skall ha mycket god resning, bära huvudet högt och frimodigt samt vara synnerligen rörlig. De skillnader i kroppsbyggnaden som betingas av könet skall vara tydligt framträdande.
Uppförande/karaktär	I sin egenskap av jakthund skall norrbottenspetsen till sin karaktär vara uppmärksam och oförfvägen. Den skall vara alert, livlig, vänlig och självsäker.
Huvud	Huvudet skall vara kraftfullt, torrt och välskuret. Det skall såväl framifrån som från sidan sett vara kilformigt.
Skallparti	
Skalle	Skallpartiet skall vara relativt brett. Pannan skall vara lätt välvd och hjässan förhållandevis plan.
Stop	Stopet skall vara tydligt men endast måttligt markerat.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Nospartiets längd skall vara som halva huvudets totala längd, eller något kortare. Nospartiet skall vara tydligt avsmalnande mot nospetsen, men får inte vara snipigt.
Läppar	Läpparna skall vara tunna, strama och väl slutna.
Käkar/tänder	Saxbett med väl utvecklade käkar och tänder.
Kinder	Okbågarna skall vara markerade.
Ögon	Ögonöppningarna skall vara mandelformade och något snett ansatta. Ögonen skall vara medelstora och klara med ett lugnt men intensivt uttryck. Färgen skall vara mörkbrun.
Öron	Öronen skall vara högt ansatta, något över medelstorlek och styvt upprättstående. Spetsarna skall vara något rundade.
Hals	Halsen skall vara förhållandevis lång, torr och muskulös med lätt välvd nacke. Den skall föras med god resning.
Kropp	
Manke	Manken skall vara markerad.
Rygg	Ryggen skall vara kort och plan. Den skall vara stark, muskulös och fjädrande.
Ländparti	Länden skall vara kort och bred.
Kors	Korset skall vara förhållandevis långt och brett, svagt sluttande med välutvecklad, fast muskulatur.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara relativt djup, ungefär hälften av mankhöjden, och förhållandevis lång med välutvecklade bakre revben. Den skall framifrån sett vara oval. Förbröstitet skall vara välutvecklat och tydligt markerat.
Underlinje och buk	Från sidan sett skall bröstorgens djupaste punkt nå till armbågen eller strax nedanför. Underlinjen skall sedan mjukt övergå i buklinjen, vilken endast skall vara måttligt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara relativt högt ansatt och bäras i en förhållandevis hög båge. Den skall vara löst ringlad med svanspetsen buren utmed lårets sida. Utdragen bör svansen inte nå nedanför hasleden.

Extremiteter

Framställ

Helhet	Fronten skall ha normal bredd. Framifrån sett skall benen vara raka och parallella.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och breda med väl utvecklad kam och muskulatur. De skall ligga väl an mot bröstkorgen. Skulderbladen skall vara förhållandevis väl tillbakalagda.
Överarm	Överarmarna skall ha samma längd som skulderbladen och bilda en tydlig vinkel. De skall vara starka och ligga väl an mot bröstkorgen men vara fritt rörliga.
Armbåge	Armbågarna skall varken vara utåt- eller inåtvridna.
Underarm	Underarmarna skall vara raka och försedda med stark benstomme. Muskulaturen skall vara torr och smidig.
Mellanhand	Handlovar och mellanhänder skall vara starka. Från sidan sett skall mellanhänderna vara något vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara små, fasta och riktade rakt framåt. De skall vara väl välvda, slutna och vara försedda med välutvecklade kraftiga trampdynor.

Bakställ

Helhet	Bakbenen skall bakifrån sett stå parallellt.
Lår	Lårbenen skall vara förhållandevis långa och bilda en nästan rät vinkel mot bäckenet. De skall ha stark muskulatur.
Knäled	Knälederna skall vara starka och tydligt vinklade.
Underben	Underbenen skall bilda en tydligt framträdande vinkel mot lårbenen.
Has/hasled	Haslederna skall vara kraftiga.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara torra och smidiga samt ganska långa.
Baktassar	Baktassarna skall vara små, fasta och riktade rakt framåt. De skall vara väl välvda, slutna och vara försedda med välutvecklade kraftiga trampdynor.

Rörelser

Rörelserna i trav skall vara jämna och flytande med vägvinnande steg och bibehållen fast rygglinje. Rörelserna skall, fram- och bakifrån sett vara parallella.

Päls

Pälsstruktur

Hårslaget skall vara av två slag: Bottenull som skall vara fin och tät och täckhår som skall vara hårt, kort och rakt. Pälsen skall vara ganska åtliggande med varierande längd på olika delar av kroppen. Den skall vara kortast på nosryggen, hjässan, öronen och benens framsidor och längst på halsen, lårens baksidor och på svansens undersida.

Färg

Grundfärgen skall vara rent vit, alltid med distinkta, väl fördelade fläckar. Fläckarnas idealfärg kan vara i alla nyanser av rött och gult. Fläckarna på bålen skall vara tämligen stora och väl uppbrutna. Färgen skall också finnas på huvudets båda sidor samt på öronen. Fläckar i svart, någon nyans av viltfärg eller fawn kan tolereras men idealfärger skall alltid eftersträvas.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Idealkhöjd för hanhund: 45 cm
Idealkhöjd för tik: 42 cm
En variation från idealkhöjden tolereras med +/- 2 cm.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Köttfärgad eller leverbrun nostrifyffel.
- Avsaknad av fler tänder än P1:or.
- Tanteckning.
- Skimmelteckning (små färgprickar i den vita pälsen).

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Stubbsvans.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se